

Rétegek

(Rovarszemei
vannak a létnek, mondják,
az is összetett.)

*Az est, az est labdahéjai.
Földobom, leesik legelső rétege
a ködnek, s a hegyeknek dőlve kissé fennakad.*

*Akár a város, oly különös az
ember, estéenként össze-vissza
izzás, s idegen tekintet a megtérők
szemén. Föl-le sodródna a házak,
s a kapukból hosszú lépésekben
megindul s utánunk jön a legismerősebb
magány. Kövenként függeszkedik belénk
az utca, villamos húzza a leselkedő tér
felé, s a csörömpölés a talpfákon
végiggurítva a végállomásra érkezik.*

*Várunk. Mert álmaink nejlon-
zacskójában hússzínű lazacszeletek
a házak, s tengerhez lefutó
csiganyálak a kényszerképzetek.*

Szeged

Juhász Anikó